

2) A 85/577 irányelv és különösen annak 5. cikke (2) bekezdése nem tiltja meg, hogy:

- a kölcsönszerződéstől való elálláshoz fűződő, az irányelvben biztosított jogát gyakorló fogyasztó akkor is köteles a kölcsön összegét a kölcsönt nyújtója részére visszafizetni, ha a pénzügyi befektetési terv keretén belül az kizárólag az ingatlan finanszírozását szolgálja, és amelyet közvetlenül az ingatlan eladójának folyósítanak;
- a kölcsön összegének azonnali visszafizetését követeljük;
- a nemzeti szabályok előírják, hogy az elállás következményeként a kölcsön felvevője a jelzáloghitel-szerződéstől való elállás esetén a hitelező részére ne csak a szerződés alapján kapott összeget fizesse vissza, hanem a piaci kamatokat is térítse meg.

Ugyanakkor abban a helyzetben, amelyben a fogyasztó – ha a bank a fogyasztó elállási jogával kapcsolatos kioktatási kötelezettségének eleget tett – elkerülhette, hogy kitegye magát az alapügyben szereplőhöz hasonló befektetésekkel járó kockázatoknak, az irányelv 4. cikke szerint azon fogyasztók esetében, akik nem tudták elkerülni e kockázatokat, a tagállamok kötelesek olyan intézkedéseket foganatosítani, amelyekkel a fogyasztók elkerülhetik, hogy az említett kockázatok következményeit nekik kelljen viselniük.

(<sup>1</sup>) HL C 201., 2004.8.7.

#### A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

(2005. október 20.)

a C-247/04. sz., (a College van Beroep voor het bedrijfsleven előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Transport Maatschappij Traffic BV kontra Staatssecretaris van Economische Zaken ügyben (<sup>1</sup>)

(Közösségi Vámkódex – Behozatali vagy kiviteli vámok visszafizetése vagy elengedése – A „jogszabály szerinti” kifejezés jelentése)

(2006/C 86/13)

(Az eljárás nyelve: holland)

A C-247/04. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a College van Beroep voor het bedrijfsleven (Hollandia) a Bírósághoz 2004. június 11-én érkezett, 2004. május 28-i határozatával az előtte a **Transport Maatschappij Traffic BV** és a **Staatssecretaris van Economische Zaken** között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (második

tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, J. Makarczyk (előadó), C. Gulmann, R. Schintgen és J. Klučka bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos, 2005. október 20-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 236. cikkének (1) bekezdése értelmében a behozatali és kiviteli vámok akkor jogszabály szerinti, ha a vámtartozás a vámkódex VII. címének 2. fejezetében foglalt feltételek szerint jött létre, és a vám összegét a vámkódex II. címében foglalt rendelkezéseknek megfelelően a közös vámtarifa alkalmazásával állapították meg.

A behozatali és kiviteli vámok összege akkor is jogszabály szerinti marad a 2913/92 rendelet 236. cikkének (1) bekezdése értelmében, ha ezt az összeget nem e rendelet 221. cikke (1) bekezdésének megfelelően köztölték az adóssal.

(<sup>1</sup>) HL C 217., 2004.08.28.

#### A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

(2006. február 9.)

a C-415/04. sz., (a Hoge Raad der Nederlanden előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Staatssecretaris van Financiën kontra Stichting Kinderopvang Enschede (<sup>1</sup>) ügyben

(Hatodik HÉA-irányelv – Adómentességek – A szociális gondozással és a szociális biztonsággal, valamint a gyermek- és ifjúságvédelemmel, illetőleg a gyermek- és ifjúságneveléssel összefüggő szolgáltatásnyújtás)

(2006/C 86/14)

(Az eljárás nyelve: holland)

A C-415/04. sz. ügyben, az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) a Bírósághoz 2004. szeptember 24-én érkezett, ugyanazon a napon hozott határozatával terjesztett elő az előtte a **Staatssecretaris van Financiën** és a **Stichting Kinderopvang Enschede** között folyamatban lévő eljárásban, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai: A. Rosas tanácselnök, J. Malenovský, A. La Pergola, A. Borg Barthet (előadó) és A. Ó Caoimh bírák, főtanácsnok: F. G. Jacobs, hivatalvezető: R. Grass, 2006. február 9-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő: